

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 7/2021
09.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., улица ... број .../..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 446/20 од 28.12.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 09.03.2021. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 у 446/20 од 28.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 13.01.2021. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 446/20 од 28.12.2020. године, којим је усвојен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 2У 9435/17.

Предлагач сматра да је налог председника суда из ожалбеног решења противан одредби члана 14. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року којом је, између осталог, прописано да жалба може да се поднесе ако председник суда није наложио судији процесне радње које делотворно убрзавају поступак. Предлагач истиче да је налог дат у ожалбеном решењу нејасан, јер не садржи датум достављања тог решења поступајућем судији, па је самим тим предлагачу онемогућено да сазна од ког датума стиче право за подношење захтева за правично задовољење. Предлаже да суд усвоји његову жалбу и досуди му трошкове на име састава жалбе од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим

распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Ожалбеним решењем одлучено је следеће: усвојен је приговор предлагача и утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету Управног суда 2У 9435/17(став I); наложено судији известиоцу у наведеном предмету да, у року од три месеца од дана достављања овог решења, предузме радње ради правноснажног решавања предмета (став II); наложено судији известиоцу да, у року од три месеца од дана достављања овог решења, обавести председника Управног суда о предузетим радњама (став III); обавезана Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату (став IV).

Одредбом члана 14. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да жалба може да се поднесе и ако је приговор усвојен, али непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упуство у року од 8 дана од дана пријема решења председника суда, затим ако председник суда или непосредно виши јавни тужилац није наложио судији или јавном тужиоцу процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или ако судија или јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је одређен.

Ожалбеним решењем, у ставу II диспозитива, наложено је судији известиоцу у предмету Управног суда 2У 9435/17 да, у року од три месеца од дана достављања овог решења, предузме радње ради правноснажног решавања наведеног предмета. С обзиром на то да је основна сврха приговора ради убрзавања поступка прописаног одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року да се судски поступак убрза и оконча у што краћем року након подношења приговора, Врховни касациони суд налази да је налог судији, који је дат у ставу II диспозитива ожалбеног решења, да у року од три месеца од дана достављања овог решења предузме радње ради правноснажног решавања предмета 2У 9435/17, мера која може и треба да доведе до делотворног убрзања поступка у смислу члана 14. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд је оценио као неосноване разлоге због којих је предлагач у жалби оспорио делотворност наложене мере. Наиме, у решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року а судији налажу процесне радње које делотворно убрзавају поступак није могуће навести датум када ће то решење бити достављено поступајућем судији, како погрешно закључује предлагач. Датум достављања решења судској управи и поступајућем судији може се утврдити на основу доставница које се налазе у списима предмета. На тај начин предлагач може утврдити датум стицања права на подношење захтева за правично задовољење прописаног одредбама члана 22. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача као очигледно неосновану.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку.

Судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић